

ארץ זבת

אין זה כי אם "בית אלקים", וזה שער השמים!

חלב ודבש

וכן נענשו דור המדבר בענין המרגלים שלא האמינו מה שאמר להם הש"ת שהיתה ארץ זבת חלב ודבש, וכן ממה שאמרו (חגיגה י"ג) במופלא ממך אל תדרוש במוכסה ממך אל תחקור וכו', נראה שאין לאדם לחקור בכמו אלו הענינים שהם עמוקים ומכוסים, וכמו שאמרו במשנה (שם י"א) אין דורשין וכו' וכל המסתכל בד' דברים ראוי לו כאילו לא בא לעולם מזה למעלה מזה למטה וגו' וכל שלא חס על כבוד קונו וכו'. (בית אלקים להמב"ט, שער היסודות פרק א')

**ב"ה – מדור "טוב הארץ" ח"א – גליון 184 – ז תשרי תשס"ה לפ"ק
ז"ל בקביעות ע"י: "אודת העולמי הכללי למען ישוב ארץ ישראל" – עיה"ק ירושלים תובב"א**

גליון יומי לחיזוק והתעוררות למצות ישוב ארץ ישראל להחזיר עמדת מצות ישוב א"י ליושנה, להחזרת כל אחב"י לארצינו הקדושה, ועי"ז נזכה בקרוב לביאת משיח צדקינו בב"א אעלה אתכם מעני מצרים אל ארץ זבת חלב ודבש

ספר ליקוטי הלכות - ברכת הריח וברכת הודאה הלכה ה

ז) וזה בחינת פגם המרגלים שפגמו בארץ – ישראל. כי עקר הרצון זוכין על – ידי ארץ – ישראל. כי שם בארץ – ישראל עקר הארת הרצון וההשתוקקות והכסופין לה' יתברך בבחינת רצית ה' ארצך. וכן אמרו רבותינו זכרונם לברכה שנקראת ארץ על שם הרצון כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה למה נקרא שמה ארץ שהיא מרצה את פרותיה. ועל – כן נתברכו כמה שבטים שארצם מלאה רצון. כמו שכתוב, נפתלי שבע רצון וכו'. וכתוב, ורצון שכני סנה (ושבטים שלא נתברכו בזה הרי כללם יעקב זה בזה שכל הברכות של כל אחד ואחד יחולו על כלם כמו שפרש רש"י שם. וכן הוא בברכת משה שהיתה מעין ברכתו של יעקב כמו שפרש רש"י שם). כי עקר הרצון החזק והשתוקקות להשם יתברך זוכין בארץ – ישראל, כי שם מאיר ומתנוצץ אלקותו יתברך כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה, הדר בארץ – ישראל דומה כמי שיש לו אלקי וכו'. כי הארת הרצון הוא בחינת ריח טוב כמבאר לעיל. ועקר הריח הטוב הנפלא של התנוצצות אלקותו יתברך שעל – ידי זה משתוקקין וכוספין אליו ברצון חזק בלי שעור הוא רק בארץ – ישראל. שנקראת ארץ המוריה על שם ריח הטוב של הקטרת. ועל – כן נכנסו ישראל לארץ – ישראל בתחלה דרך יריחו דיקא. שנקראת יריחו על שם ריח הטוב כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה כי שם בארץ –

ישראל עקר הריח הטוב בחינת לריח שמניך טבים. שהוא בחינת התנוצצות אלקותו יתברך שאי אפשר לדבר בזה כלל. שעל – ידי זה עקר ההשתוקקות והרצון החזק כנ"ל. וגם בחוץ – לארץ מה שזוכין לפעמים לאיזה התנוצצות אלקות שהוא בחינת ריח הטוב כמאן דארח ריחא. שעל – ידי זה נתעורר השתוקקות ורצון נפלא לה' יתברך זה נמשך גם – כן מארץ – ישראל, כי כל קדשתנו מארץ – ישראל, כי ישראל על – ידי עבודתם ממשיכין קדשת ארץ – ישראל לחוץ – לארץ כידוע. אבל עקר מקום הארת הרצון. שהוא בחינת ריח הטוב של התנוצצות אלקותו יתברך, הוא בארץ – ישראל ששם הבית – המקדש וכליו והארון עם הלוחות והכרובים העומדים בבית קדש קדשים ששם עקר ההשתוקקות. והרצון והאהבה והכסופין הנפלאים שבין ישראל לאביהם שבשמים, בבחינת תוכו רצוף אהבה מבנות ירושלים. ומשם נמשך הארת הרצון לכל אחד ואחד כפי מה שממשיך על עצמו קדשת ארץ – ישראל. מכל שכן כשזוכה לבוא לארץ – ישראל ממש לשם שמים. (לא בשביל פניות אחרות כאשר נמצא עכשו בעוונותינו הרבים) אבל המניעות רבים ועצומים מאד מלבוא לארץ – ישראל. אך על – ידי תקף הרצון והחשק יכולים להתגבר עליהם, בפרט כי הרצונות לארץ – ישראל חזקים ביותר, כי תכף כשרוצה לבוא לארץ – ישראל מאיר בו הארה מהארת הרצון שמאיר בארץ – ישראל (כמבאר מזה במקום אחר באריכות ועל – ידי תקף הרצון והחשק הבא על – ידי המניעות הגדולות דיקא כנ"ל. על – ידי זה יכולין לדלג על כלם ולבוא לארץ – ישראל. והמרגלים פגמו בזה. כי אמרו שחס ושלום המניעות חזקים מהרצון. ועל – כן אמרו תחלה שבח ארץ – ישראל. וגם זבת חלב ודבש היא וזה פריה. ואחר כך סימו בהמניעות העצומים לבוא לשם. כמו שכתוב אפס כי עז העם והערים גדולות בצורות מאד וכו' עמלק יושב בארץ הנגב וכו'. כי אמרו דבר והפוכו. כי מה שאמרו 'וזה פריה' זה מורה על גדל הארת הרצון שמאיר שם. כי בכל הפרות ובכל התאוות של זה העולם מלבשים אהבות עליונות ורצונות יקרים דקדשה רק שצריכים להעלותם כידוע. ועל – כן פרות ארץ – ישראל שהם מבחרים וגדולים ונפלאים כל כך זה מורה על גדל הארת הרצון שיש שם. ועל – כן שבחה התורה ארץ – ישראל

בפרותיה כמו שכתוב ארץ חטה ושעורה וגפן וכו'. כי כל זה מורה על הארת הרצון שמאיר שם וכנ"ל:

ועל – כן עתה מקשר יפה מה שאמרו וזה פריה אפס כי עז העם, הינו שאמרו שהפרות טובים ונפלאים מאד שזהו מורה על הארת הרצון, אפס כי עז העם וכו' שהמניעות חזקים יותר מהם. וזה היה עקר הפגם והכפירה הגדולה שלהם. שכפרו בחזק הרצון שיש לו כח לשבר על ידו כל המניעות כנ"ל. והם אמרו ההפך מזה ממש, כי אמרו אפס כי עז העם וכו' שהמניעות גדולים וחזקים מהרצון עד שאי אפשר לבוא לארץ – ישראל מעצם המניעות, כי אמרו שאין כח לשברם על – ידי הרצון מה שבאמת הוא להפך כנ"ל, ועל – כן היה הפגם שלהם גדול מאד וגרמו בכיה לדורות חרבן בית ראשון ובית שני. כי כל קיום הבית – המקדש שהוא כלל עבודת וקדשת ישראל הוא על – ידי הרצון והחשק דקדשה כנ"ל, כי שם בבית – המקדש כל הריחות וכל הקרבנות שעולין לרצון, כמו שכתוב, לרצונכם תזבחהו וכן הרבה, וכתוב אשה ריח ניחוח לה'. ועקר התקון היה על – ידי יהושע וכלב שהאמינו לדברי משה שיש כח בהרצון והחשק להתגבר על המניעות אף – על – פי שהמניעות משתטחים מאד מאד עד שנדמה שאי אפשר בשום אופן לשברם אף – על – פי – כן צריכין להתחזק ברצון וכו' וכנ"ל:

ועל – כן אמרו עלה נעלה וירשנו אותה וכו'. אפלו אומר לנו עשו סלמות ועלו לשמים עלה נעלה כי אין שום מניעה בעולם. כי על – ידי תקף החשק והרצון יכולין לשבר ולדלג על הכל:

נודה לך ה' אלקינו על ארץ חמדה טובה ורחבה

שרצית והנחלת לאבותינו לאכול מפריה ולשבוע מטובה